

CUVÂNTUL ÎN APĂRARE
SUSȚINUT DE AV. NICOLAE TRĂISTARU

(extrase)

1. Activitatea desfășurată Adrian Severin, astfel cum a fost expusă în Rechizitoriu, nu îmbracă forma unor fapte penale. Faptele inculpatului nu pot fi considerate infracțiuni ci se circumscriu sferei civilului. În speță este vorba de o activitate legată de consultanță, respectiv de un contract de consultanță valabil încheiat între Adrian Severin și agenții provocatori.

Varianta oferită de inculpat în legătură cu activitatea derulată se coroborează cu probele cauzei, spre deosebire de alternativa agenților provocatori și procurorilor vizând incidentarea sferei penalului....

2. Suma promisă și acceptată a se constitui în onorariul contractului de consultanță care a fost încheiat nu poate constitui un folos în sensul dispozițiilor art. 254 C. pen. – luare de mită. Adrian Severin nu a solicitat sau acceptat suma în scopul de a îndeplini, a nu îndeplini sau a întârzia un act privitor la sarcinile sale de serviciu, ci ca onorariu pentru consultanță...

3. În legătură cu amendarea legislației atribuțiile de serviciu ale lui Adrian Severin erau: depunerea de amendamente, întocmirea de rapoarte pe marginea legislației de amendat, luarea cuvântului în comisii sau în plen cu referire la acele amendamente, votul asupra amendamentelor în discuție în comisii și în plen. Or, Adrian Severin nu și-a exercitat nici una din aceste atribuții în legătură cu amendamentul susținut de agenții provocatori. DNA nu a făcut nici o dovadă în sens contrar și nici măcar nu a pretins că lucrurile ar sta altfel. În schimb OLAF confirmă în scris și explicit faptul că nu există probe care să ateste implicarea lui Adrian Severin în procesul legislativ apropo de amendamentul în cauză.

... Relevantă în speță pentru a se susține nevinovăția inculpatului este și concluzia OLAF: „Investigația nu a condus spre nici o probă care să indice că Adrian Severin a participat la vreo parte a procesului legislativ oficial privind acest amendament, fie prin întâlnirile oficiale ale comisiei care s-a ocupat în mod concret de problemă fie în dezbaterile și votul din sesiunile plenare ale Parlamentului European însuși”.

Adăugăm că Adrian Severin nu era nici măcar membru al Comisiei Juridice în care trebuia depus, discutat și votat amendamentul în cauză.

4. ...Chiar și acceptarea cu caracter de principiu a depunerii amendamentului în discuție este departe de a fi dovedită (nemaivorbind de dovedirea caracterului serios și angajatoriu al unei asemenea acceptări). În lipsa faptului depunerii efective a amendamentului se poate conchide că elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită nu sunt întrunite...

5. Nu se poate reține că suma facturată (12000 euro) ca onorariu pentru consultanță ar reprezenta echivalentul unei conduite ilicite la care s-ar fi angajat inculpatul.... Suma de 12000 euro nu putea fi contravaloarea depunerii de amendamente pentru că nici un amendament nu a fost depus de Adrian Severin. Oricum nu s-a mai văzut mită luată cu factură. Suma respectivă nu putea fi nici contravaloarea traficului de influență întrucât Adrian Severin nu s-a angajat să exercite influență asupra cuiva și nici nu a pretins că are o asemenea influență, precizând în schimb în mod expres că depunerea amendamentului în chestiune de către terți europarlamentari nu a fost urmarea cererii sale ci a inițiativei și convingerii lor. Oricum, nu s-a mai văzut un traficant de influență care îi spune celui de la care așteaptă bani în schimbul influenței vândute, că rezultatul obținut nu este consecința influenței exercitate de el.

...Nici suma facturată de inculpat nu relevă reprezentarea faptului că banii se dau unui funcționar/deputat al Parlamentului European pentru ca acesta să aibă o anumită conduită în afara de îndeplinirea obiectivului contractului de consultanță. În declarațiile-interogatorii agenții provocatori înșiși afirmă că nu au discutat și nu au oferit bani pentru ca Adrian Severin să exercite influență asupra unor terțe persoane sau entități din Parlamentul European. Ei au susținut doar că potrivit convingerii lor Adrian Severin ar fi înțeles că se angajează să depună amendamente prin efortul său direct, acest serviciu urmând a fi remunerat potrivit contractului cu un tarif calculat pe zile de lucru. Pe baza acestei „convingeri” ei au scris în articolul lor că Adrian Severin ar depus amendamente pe bani contra cost, deși în realitate este dovedit că nu a depus nici un amendament.

...Factura (Nota de onorarii) trimisă de Adrian Severin firmei fictive sub acoperirea căreia operau cei doi agenți provocatori a fost consecința executării contractului de consultanță iar nu a trăfăcării influenței asupra altor europarlamentari pentru promovarea de amendamente. În dosar nu există nici o probă care să arate că exercitarea unei asemenea influențe a fost cerută sau promisă. Refuzând să depună amendamentul de care erau interesați agenții provocatori, Adrian Severin le-a spus acestora că „de principiu”, adică independent de particularitățile fiecărui caz, va trebui lucrat prin „prin alte persoane”, fără ca să promită că va exercita vreo influență asupra lor sau fără să pretindă că are o asemenea influență. Cu atât mai puțin Adrian Severin a pus problema ca exercitarea unei posibile influențe să aibă loc contra unei recompense bănești.

...Remunerația promisă inculpatului pentru activitatea de consultanță derulată în speță nu se confundă cu remunerația pentru activitatea unui lobbyist și nici cu plățile aferente faptelor de corupție de care Adrian Severin este acuzat în mod greșit. Ea reprezintă plata unor servicii de consultanță calculată potrivit contractului încheiat în acest scop.

6. Contractul de consultanță nu este un act simulat. Pentru aceasta actul ostensibil ar fi trebuit să fie încheiat în același timp cu actul ocult. Or, dacă nu există nici o probă (speculațiile și răstălmăcirile nu sunt probe) care să ateste dincolo de orice dubiu că ulterior încheierii sale contractul de consultanță fost folosit pentru a disimula alte activități (lobby), există probe certe că la data încheierii el reprezenta singura înțelegere între părți.

Nici o piesă a cauzei nu a făcut dovada că Adrian Severin a acționat și și-a declinat o influență reală pentru ca cei doi jurnaliști să fi fost determinați să tranzacționeze cu inculpatul în sensul de a încheia contractul de consultanță. Contractul de consultanță s-a încheiat anterior oricărei discuții despre interesul pretins al agenților provocatori în promovarea unor amendamente concrete și nu a fost condiționat de vreun sprijin – plătit sau gratuit – pentru promovarea lor.

...Relevantă în dosar este atitudinea, voința și înțelegerea părților de la momentul când s-a convenit onorariul activității de consultanță a inculpatului iar nu provocarea permanentă a jurnaliștilor în a-l determina pe Adrian Severin să facă afirmații care să poată fi speculate de jurnaliști în sensul incriminării europarlamentarului.

...Pentru existența infracțiunii de trafic de influență, potrivit practicii judiciare în domeniu, este necesar ca persoana căreia i se promite efectuarea intervenției să aibă un interes real în legătură cu ceea ce cere. Or, în cauză, cei doi jurnaliști nu au avut un astfel de interes. Singurul lor interes a fost acela de a provoca săvârșirea unor infracțiuni de corupție de către parlamentari din Parlamentul European. Ei au acționat clandestin urmărind să provoace la săvârșirea unor fapte ilicite și de aceea prezentându-i lui Adrian Severin o situație de fapt ireală. Când fapta ilicită la care au împins nu s-a comis au încercat să denatureze înțelesul discuțiilor purtate și semnificația întâmplărilor petrecute în relația cu Adrian Severin spre a se lăsa a se crede că acesta săvârșise infracțiuni.

...Activitatea jurnaliștilor britanici nu a fost efectuată în interes public cu scopul de a demasca practicile nelegale din Parlamentul European, așa cum greșit rețin procurorii DNA, ci în scop provocator pentru a realiza materiale scandaloase cu iz eurosceptic, materiale care să fie vândute publicului, în acest sens fiind notorie activitatea Grupului de presă Murdoch, care a fost anchetat și acuzat de autoritățile britanice în numeroase spețe.

7. ... Inculpatul nu a încercat în timpul negocierilor cu cei doi jurnaliști pentru încheierea contractului de consultanță să demonstreze martorilor calitatea sa de „persoană cu relații”, astfel cum greșit rețin procurorii. El a vorbit mereu despre „knowledge”, adică „informații și cunoștințe profesionale” iar nu despre „cunoștințe personale” cu înțelesul de „relații personale” sau „influență personală”, așa cum sugerează Rechizitoriul profitând de ambiguitatea traducerii conversațiilor din limba engleză în cea română.

...Adrian Severin nu s-a angajat să modifice legislația în favoarea unor terți ci doar să îi învețe pe acei terți metodele obiective prin care puteau determina modificarea legislației în calitate de lobiști. (Cu mențiunea că lobiul este o activitate licită în Parlamentul European, la ea făcându-se referire și în Regulile de procedură ale acestuia.)...- Adrian Severin nu a afirmat că ar avea vreo influență asupra unor persoane din Parlamentul European, comisie, grup politic etc. Sondajele făcute în rândurile europarlamentarilor spre a se cunoaște opinia lor asupra amendamentului în discuție și spre a se putea oferi consultanță în cunoștință de cauză, nu sunt un atribut specific funcției sale parlamentare; asemenea sondaje pot făcute de oricine în cadrul unei proceduri legislative care este prin lege transparentă.

... Nici o probă a dosarului nu a dovedit că Adrian Severin a dorit sau a avut știința și voința de a primi vreo contrapartidă a conduitei sale în relația cu cei doi jurnaliști sub acoperire, contrapartidă care să fie ilicită, nemeritată. Dimpotrivă, Adrian Severin a oferit explicații ample în legătură cu modul de funcționare a Parlamentului și procedurile legislative, astfel încât presupusul beneficiar să știe cum să își organizeze activitatea de lobby. De asemenea a oferit analize legate de poziția amendamentelor de aparent interes pentru jurnaliștii sub acoperire. În fine, a propus soluții alternative pentru rezolvarea problemei de fond pe care se părea că o au terții interesați în legislația respectivă, dincolo de depunerea unui anumit amendament. Astfel planurile A, B și C, la care se referă Rechizitoriul, erau chiar substanța activității de consultanță. Ele nu se refereau la promovarea amendamentului în care își exprimaseră interesul fals agenții provocatori, așa cum greșit reține Parchetul, ci la rezolvarea problemei restituirii depozitelor bancare în condiții care să împace interesele legitime ale băncilor și ale deponenților.

Faptul că toate firmele de lobby sunt interesate cu titlu general de amendarea legislației este informație publică. Ajutorul căutat de ele în acest scop nu privește numai acțiunile legislative propriu zise ci și multe alte acțiuni pregătitoare sau auxiliare cu caracter nelegislativ. Acestea din urmă fac obiectul consultanței.

8. ... Domnul Adrian Severin nu a influențat în nici un mod prin funcția sa în Parlamentul European promovarea de amendamente pentru cei doi jurnaliști în sensul de a determina anumite persoane sau entități să nu-și îndeplinească sau să îndeplinească într-un anumit fel atribuțiile de serviciu.

Calitatea de eurodeputat a inculpatului îi oferea posibilitatea de a acționa pentru promovarea și susținerea de amendamente. Chiar și în calitate de consultant o putea face, cu condiția de a nu pretinde vreo plată pentru aceasta; ceea ce nici nu a pretins sau acceptat. (DNA nu a produs nici o probă în legătură cu pretinderea sau acceptarea de bani în schimbul unei intervenții directe în procesul legislativ.) Consultanța era o activitate care excludea intervenția în procesul legislativ în calitate de europarlamentar și de aceea putea fi remunerată în mod legal. Promovarea directă de amendamente în cadrul procesului legislativ implica recurgerea la atribuțiile parlamentare și în consecință excludea orice remunerație. Cele două activități se puteau desfășura în paralel: una cu titlu oneros iar alta cu titlu gratuit, cumulul lor obligând, după caz, la declararea situației și abținerea de la vot.

9. ... Pentru realizarea conținutului constitutiv al infracțiunilor din perspectiva activității inculpatului – elementele determinante – sunt indicarea funcționarului în atribuțiile căruia intrau efectuarea actului pentru care a promis că își va exercita influența și precizarea actului referitor la care se traficează influența. Or, inculpatul nu a indicat vreo persoană sau entitate în cadrul Parlamentului European asupra căreia va exercita influență și nici vreun anumit act, amendament.

În dosar nu s-a făcut dovada că vreo persoană dintre cele care au compărut în activitatea derulată de Adrian Severin pentru promovarea amendamentelor în discuție și-a încălcat îndatoririle de serviciu, ceea ce denotă că în plan obiectiv nu s-a comis infracțiunea de trafic de influență.

Depunerea amendamentului incriminat de către martorul Sebastian Valentin Bodu în Parlamentul European nu s-a făcut ca urmare a intervenției inculpatului. Martorul Bodu a declarat constant că nu s-a pus problema de a ceda vreunei solicitări sau rugăminți venite din partea lui Adrian Severin, amendamentul fiind inițiat, redactat și depus benevol de către martor, el personal și numai el având în atribuții, în calitate de raportor din umbră, privind depunerea unui astfel de amendament. La întrebarea procurorului de ședință ”Ce s-a întâmplat până la urmă cu amendamentul lui Adrian Severin?”, martorul Bodu a răspuns fără rezervă că „nu a existat nici un amendament al lui Adrian Severin; singurul amendament a fost cel propus de mine” iar aceasta înainte chiar ca jurnaliștii de la The Sunday Times să își fi făcut apariția în Parlament. Răspunsul a fost consemnat de instanță.

Depunerea amendamentului respectiv nu a fost contrară atribuțiilor de serviciu ale acestuia, situație care relevă în plan obiectiv, de asemenea, lipsa componentelor laturii obiective a infracțiunii de trafic de influență care să fi fost comisă de inculpat. În depoziția sa martorul Bodu a subliniat că amendamentul a fost supus votului Comisiei Juridice și adoptat cu o largă majoritate ulterior izbucnirii scandalului provocat de alegerile ziariștilor de la The Sunday Times, într-o atmosferă de șoc general provocată de respectivul scandal și în ciuda acestei atmosfere. Martorul a insistat că aceasta dovedește că amendamentul era bun și de aceea scandalul public nu a putut afecta adoptarea sa. În consecință promovarea amendamentului nu a prezentat nici un pericol social ci dimpotrivă.

10. În cauză, nu există mijloace de probă legal administrate, interceptările convorbirilor telefonice și în mediul ambiant fiind realizate de persoane neautorizate, în totală clandestinitate, în mod provocator, contrar legii, contrar principiului loialității probelor și înainte de începerea urmăririi penale în dosar, iar restul probelor sunt de asemenea nelegal administrate, fiind derivate direct și în strânsă legătură cu primele.

Modalitatea de obținere a înregistrărilor convorbirilor telefonice și în mediu ambiant făcute de cei doi denunțatori nu se înscrie în reglementările art. 4 din Recomandarea 10/2005 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei vizând „tehnici speciale de anchetă”, ele neputând fi probe valide juridic, fiind obținute nelegal, abuziv, prin provocarea inculpatului să comită infracțiuni.

De altfel, toate convorbirile interceptate sunt prelucrate tehnic și contrafăcute de jurnaliștii britanici în afara României, fiind redactate trunchiat de procurori în Rechiștoriu și/sau interpretate incorect, scoase din contextul integral al acestora.

11. Expertiza extrajudiciară informatică efectuată de expert tehnic autorizat CS I Prof. Univ. Dr. Ing. M. Caramihai, depusă la dosar la termenul de judecată din 24 martie 2015, a opinat asupra faptului că înregistrările cauzei analizate nu sunt originale, CD și DVD-urile supuse examinării nereprezentând prima materializare a evenimentelor acustice capturate, ele fiind copii sau transferări ale altor înregistrări.

De asemenea, nu s-a stabilit că respectivele înregistrări au fost efectuate simultan cu evenimentele conținute, întrucât mai mult de 2/3 din totalul înregistrărilor nu conțin referiri la data înregistrării, implicit asupra simultaneității acestora cu desfășurarea evenimentelor.

La 6 dintre cele 8 înregistrări care purtau data de realizare s-au constatat modificarea datei de creare, ceea ce relevă că nu există simultaneitate între data realizării înregistrării cu data desfășurării evenimentelor.

S-a mai constatat că o singură înregistrare din totalul de 25 analizate a rămas nemodificată din momentul realizării ei.

Nu au fost identificate nici echipamentele cu care au fost făcute înregistrările audio-video.

A reieșit din expertiza efectuată că asupra înregistrărilor și sunetelor înregistrate s-au efectuat intervenții, constatându-se colaje de elemente audio-video, imixtiuni în formatul original în vederea bruierii unor componente audio din cadrul dialogului, la 96% din înregistrările analizate efectuându-se intervenții asupra imaginilor și sunetelor.

S-a concluzionat de către expertul tehnic că în toate cazurile de fișiere video (în număr de 17) au avut loc intervenții asupra acestora, fiind vorba de înregistrări 100% neveridice.

Față de cele de mai sus rezultă că în dosar DNA a depus o înregistrare audio-video în legătură cu originalitatea, autenticitatea și integralitatea căruia există o singură probă (o expertiză extrajudiciară) care le contestă în totalitate. Nici DNA nu a făcut o contraprobă și nici instanța nu a dispus o expertiză. În aceste condiții, dubiul creat de expertiza extrajudiciară este suficient de mare pentru ca întreaga înregistrare audio-video să nu mai poată fi luată ca bază pentru stabilirea adevărului în cauză.

12. ...Este evidentă influențarea martorilor de către procurori, îndemnul procurorilor DNA fiind unul care se constituie într-o instigare la mărturie mincinoasă dar și un abuz în serviciu.

Îndemnul procurorilor de caz ai DNA a fost necesar pentru că potrivit art. 101 alin. (3) C. proc. pen. [NCPP] – „Este interzis organelor judiciare penale sau altor persoane care acționează pentru acestea să provoace o persoană să săvârșească ori să continue săvârșirea unei fapte penale, în scopul obținerii unei probe”.

Consecința în dosar a celor semnalate mai sus este că, în lipsa unei mărturii mincinoase care să susțină că Adrian Severin săvârșise deja infracțiunea de care era bănuit sau era în curs de a o săvârși la data începerii așa zisei „investigații jurnalistice”, apăsarea că probele cauzei au fost obținute în mod nelegal și nu pot fi folosite în procesul penal prezent, conform prevederilor art. 102 alin. (2) C. proc. pen.

www.LUMEAJUSTITIEI.ro